

Dos marxaires amb molt delit

celeritat amb què havia arribat va desaparèixer camí enllà, direcció de les Comes d'en Sitges.

La majoria de participants ens anaren comentant al llarg del matí que bona part del camí de pujada que segueix pel costat del Torrent d'en Carreres estava cobert d'aigua i que havien quedat molls fins a mitja cama. En compensació a les dificultats que havien trobat, els anàvem oferint el que teníem: sucres, taronges, llimones, aigua..., en parlar d'això darrer, que oferíem sense cap mala intenció, la reacció solia ser un xic violenta i ens contestaven, no pas tothom, que d'aigua n'estaven fins als nassos. Fins i tot n'hi hagué un que, aixecant la cama enlaire, ens volia convidar a beure, i ho hauríem pogut fer, ja que un regalim, com de gallet de cantir, que li sortia de la bota, va estar rajant força estona.

Cal dir, però, que, deixant de banda el contratemps de l'aigua, que per a molts no fou res més que una nova experiència a tenir en compte, l'opinió general fou que la marxa era una de les més boniques que havien fet per les Gavarres.

Bé, tothom continuà el camí amb tota normalitat cap al 4t. control, que es trobava a l'ermita de Sant Cristòfol, i d'allà es dirigiren cap a Cassà, al passeig Vila-ret, on foren obsequiats amb un record de la marxa i si volien podien gaudir novament dels entrepans per a restaurar forces.

S'hi podia anar fins i tot amb la pilota per fer un partidet

Per últim, ens sembla que no podem fer altra cosa que felicitar tots els entusiastes participants i demanar a la «Colla» i als seus col.laboradors que continuïn aquesta tasca de fer-nos conèixer nous racons de les Gavarres, i també encoratjar l'amic Jaume Abel que continuï com fins ara, cercant, amb la seva perspicàcia, nous itineraris per a les proximes marxés.

J.M. i E.M.
Fotos: Eloi i Paco

Al Passeig, l'arribada i la sortida